

Коста Заховъ
О. З. полковникъ

Ношна атака на в. Голашъ

Двадесетъ и пети ноемврий 1915 год. е день великъ и светъ, който буди кървави спомени за честно изпълненъ дългъ отъ синоветъ на рилската покрайнина Въ този день, 1-а дружина отъ 15-и пех. македонски полкъ, съ цената на своята кръвъ написа една епопея, която ще блѣсти въ вѣковетъ.

Времето лети съ шеметна бързина и съ своитъ криле заличва това, което е било днесъ, за да отбележи нѣщо ново въ изгрѣващия день. Казватъ, че нѣма нищо трайно подъ слънцето. Но неоспоримъ фактъ е, че има дѣла и подвизи, които живѣятъ не съ вѣковетъ, а — съ хилядолѣтията.

Следъ кървавитъ и жестоки боеве, които 14-и пех. македонски полкъ води цѣли четиридесетъ дни на Чепели-балканъ, срещу една французка дивизия, бѣ наредено сжщиятъ да се оттегли на почивка при село Ново-село (Струмишко). Напуснатитъ позиции на полка бѣха заети отъ цѣлата 2-а пех. Тракийска дивизия.

Полкътъ се изтегли по дружинно следъ смѣната и се отпрати да заеме опредѣленитъ мѣста за бивакъ. Въпрѣки даденитъ голѣми жертви, войницитъ, които се бѣха сраснали съ дивитъ скали на Чепели-Балканъ, съ болка на сърцето напуснаха тѣзи свети мѣста, кждето останаха да витаятъ духоветъ на стотицитъ свои бойни другари, които съ цената на своята кръвъ чертаяха границитъ на Велика България.

Следъ доста изнурителенъ маршъ, привечерь полка се настани на бивака. Не бѣ писано да си отдъхнатъ героитъ македонци. Не се мина нито единъ день и тъкмо що бѣха опънати палаткитъ, получи се заповѣдъ по 2-а пех. Тракийска дивизия, съ която се заповѣдва: полкътъ немедленно да се отпрати къмъ Чепелишката рѣка, кждето да заеме изходното си положение, понеже на 25-и ноемврий дивизията щѣла да предприеме офанзива. Всички изтрѣпнаха отъ тази заповѣдъ, която дойде изневидѣлица. Въпрѣки изнуреността на македонци, за честта на този славенъ полкъ, нѣма нито единъ,